

ת"פ (רמלה) 67103-05-24 - מדינת ישראל ע"י נ' פלוני (עציר) ע"י

ת"פ (רמלה) 67103-05-24 - מדינת ישראל ע"י נ' פלוני ע"י שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 67103-05-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד נוי

נגד

פלוני (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד גואטה

בית משפט השלום ברמלה

[05.11.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

החלטה

לפניי בקשת הנאשם להורות על שחרורו בתנאים, לצורך שילובו במרכז "בית נועם" לצורך טיפול בתחום האלימות

הזוגית.

רקע

1. הנאשם שוהה במעצר עד תום ההליכים מאז חודש מאי 2024, ומשפטו המתנהל לפניי מצוי בשלב הטיעונים

לעונש. זאת, לאחר שהודה בעבירות שבכתב האישום, ואף צירף תיק נוסף, שהתנהל נגדו בבית משפט השלום

ברחובות.

2. בתיק העיקרי, הנאשם הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ב-5 אישומים בהם מיוחסות לו עבירות איומים,

הטרדה, ותקיפת בת הזוג עמה היה במערכת יחסים במשך כשנה עובר למעצרו. העבירות בוצעו בתקופה שמיום

4.4.24 עד 15.5.24, אז נעצר לחקירה, ובעקבות זאת הוגשו נגדו כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

3. לצורך החלטה זו, אין צורך לפרט את עובדות האישומים לפרטיות. בתמצית, באישום הראשון המדובר בעשרות טלפונים והודעות טקסט ששלח הנאשם אל המתלוננת ביום 4.4.24, ובהן איומים לפרסם תמונותיה, קללות וגידופים, כל זאת לרקע חשדו כי היא קיימה יחסי מין עם אחר. גם אל אותו אחר שלח הנאשם הודעות מאיימות וזעזומות, בהן דרש כי יתקשר אליו בחזרה, והודיע כי הוא עומד להגיע לביתו. באישום השני, ביום 15.4.24, בעת שנפגש עם המתלוננת לצורך שיחה על יחסיהם, דחף אותה, משך והושיב על כיסא, כשהוא דורש כי תסיר תמונות מהאינסטגרם, ואיים כי אם תתקשר למשטרה יקשור אותה לעץ ויפגע בה. באישום השלישי, ביום 3.5.24, בזעמו על שקיבלה הודעה מאותו גבר אחר בהיותה ברכבו, שבר במכת אגרופ את שמשת הרכב. לאחר מכן כשהיו בדירתו, אמר למתלוננת כי היא תוכל ללכת רק כשיגיד לה ללכת. באישום הרביעי, לאחר שהגישה תלונה במשטרה ביום 15.5.24, שלח אליה הודעות טקסט וזעזומות בהן גידף ואיים כי יוציא לה שם רע, כל העיר רחובות תדע מה היא עשתה וכיצד ניסתה להרוס את חייו, והוא יראה לכולם את כל מה שיש אצלו בטלפון, לרבות סרטים אינטימיים של שניהם יחדיו, אותם שלח אליה לצורך הדגמה. באישום השישי תואר בכלליות כי במהלך הקשר ביניהם היה הנאשם מאיים על המתלוננת בהודעות שונות, כתובות או קוליות, למשל: "יא בת שרמוטה יא זונה יא מזדיינת אני מתקשר אלייך 15 פעם את לא תעני לי? אם עוד פעם תפני למספר הזה אני מזיין אותך, את שומעת מה אני אומר לך? אני מזיין אותך...את לא תגורי יותר במתחם הזה, גם הספה אני רוצה שתוציא אותה מהבית אני לא רוצה שמישהו יזיין אותך בבית כי כל יום את מביאה מישהו אחר שיזיין אותך... יש לך מזל שהיית כלום בשבילי... איזה פח של בחורה את... ומשהו אחרון שתדעי לך שאני אגיע למספר של אבא שלך..."

4. בשלב מאוחר יותר צירף הנאשם את ת"פ 71043-03-23 במסגרתו הורשע ב-5 אישומים בעבירות איומים, שביצע כלפי מתלוננת אחרת, עמה קיים מערכת יחסים זוגית במהלך שנת 2022, וזאת מתוך חשדו כי היא מתרועעת עם אחר. עבירות אלה התרחשו קודם לעבירות נושא התיק העיקרי (להלן: התיק המוקדם). בתמצית, הנאשם שלח לאותה מתלוננת הודעות קוליות, במועדים: 5.12.22, 23.1.23, 3.3.23, בהן אמר בין היתר כי הוא מזהיר אותה שזה יגיע למצב שיפגע בה וסתם ישב בכלא. ביום 3.3.23, 7.3.23, וכן במועדים נוספים שלא פורטו, איים עליה כי הוא יודע שעשתה דברים מאחורי גבו ובגדה ושיקרה, ודרש ממנה "הוכחות", איים שידקור אותה בכל גופה, ישב בכלא סתם, יגיע איתה "לקצה", כל משפחתה תעבור השפלה, וההשפלה תגיע גם אליה וגם אם הוא יהיה עצור, וכו'. כמו כן, אמר כי אינו פוחד מהמשטרה, נקמתו תהיה קשה, ועוד כהנה וכהנה. כתב האישום בתיק המוקדם הוגש בשעתו בד בבד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים ולחילופין שחרור בתנאים, כפי שיובהר מיד.

קורות ההליכים

5. כתב האישום בתיק המוקדם הוגש בבית המשפט ברחובות ביום 30.3.23. דיון בבקשה לשחרור בתנאים (מ"ת 71058-03-23) התקיים בו ביום, ובית המשפט הורה על שחרורו של הנאשם בתנאי מעצר בית בבית סבתו, בעיר לוד. 6. במסגרת בקשת הנאשם להעתיק את כתובת מעצר הבית לעיר רחובות, הוגש ביום 24.5.23 תסקיר מעצר, בו נכתב כי הוא מגלה הכרה והבנה של הבעייתיות במעשיו, אך משליך את האחריות על המתלוננת וטוען שפעל בתגובה למעשיה. כמו כן, אינו תופס עצמו כבעל דפוסים אלימים ואינו זקוק לדעתו לטיפול. שרות המבחן העריך קיומו של סיכון גבוה להמשך אלימות כלפי המתלוננת, נוכח דחיסת כעס כלפיה, פגיעה בדימויו העצמי של הנאשם וקושי בוויסות. נכתב כי נדרשת התערבות טיפולית משמעותית ואינטנסיבית באחד המסלולים ב"בית נועם". כיוון שהנאשם שלל שילוב בטיפול והתקשה לבטא הכרה בבעיית אלימות מצדו, נכתב כי אין הפחתה בסיכון. בהמשך לתסקיר זה, קבע בית המשפט כי אין מקום להורות על ביטול התנאים, ולצד זה הורה לבחון שילובו של הנאשם בטיפול במסגרת אחרת מזו שהוצעה.

7. תסקיר מעצר נוסף הוגש ביום 13.6.23, בו נכתב כי נכשל הניסיון לשוחח עם הנאשם על שילובו בטיפול. הנאשם היה מרוכז במצבו, וכעוס. לפגישות אליהן זומן, לא הופיע. נקבע שוב כי קיים סיכון להמשך אלימות, אך אין יעילות לשלבו בטיפול, בהעדר הכרה ותובנה.
8. תסקיר מעצר שלישי הוגש ביום 3.7.23 ובו נכתב כי כעת הנאשם מגלה הבנה ראשונית ורצון מילולי לקדם שילוב בטיפול, אך ממוקד בתנאי שחרורו ובהקלה בהם. גם כעת, השליך אחריות על המתלוננת. קצין המבחן שב על עמדתו לפיה נדרש לנאשם טיפול ב"בית נועם" שהוא המסגרת האינטנסיבית אשר תספק מענה הולם לצרכיו הטיפוליים. נכתב כי בהעדר הכרה, לא ניתן להמליץ על שחרור.
9. בדיוני המשך שהתקיימו בעניין תנאי השחרור במהלך קיץ 2023, ניתנו לנאשם הקלות בדמות שעות התאווררות, ולאחר מכן הותר לו לצאת לעבודה בכל יום. בהמשך, בדיון מיום 12.10.23, נתקבלה בקשתו להתיר לו יציאות קבועות לצורך ריצוי עונש של 4 חודשי עבודות שירות שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי, בגין עבירת סמים (ת"פ 27375-01-23).
10. בעוד הנאשם מרצה את עבודות השירות ונתון בתנאים מגבילים במסגרת התיק המוקדם, הוגש נגדו כתב האישום בתיק העיקרי, ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. נכתב בבקשת המעצר החדשה (מ"ת 67119-05-24), כי את העבירות החדשות ביצע הנאשם בעת ריצוי העונש בתיק הסמים, ובשעה שמתנהל נגדו התיק המוקדם בגין עבירות דומות שביצע כלפי בת זוגו הקודמת.
11. במסגרת הליך המעצר החדש, הוגש תסקיר מעצר ביום 2.7.24, ובו חזר שרות המבחן על קביעתו במסגרת ההליך הקודם, בדבר קיומו של סיכון גבוה, לצד קשיי וויסות, בעיית דימוי עצמי, דפוסים אובססיביים, ועמדות פטריאכליות. גם הפעם עלו עמדות נוקשות, אך לצדן הנאשם הביע נכונות לטיפול אינטנסיבי בבית נועם. עוד נכתב כי הנאשם חולה במחלת כליות כרונית, הפוגעת בתפקודו. קצין המבחן שב על עמדתו בדבר הטיפול הנחוץ לנאשם. נערכה פגישה עם הוריו, והם נמצאו מתאימים לשמש כחלופה מגבה עבור הנאשם, באם ישוחרר בתנאי המסגרת של "בית נועם". לפיכך, הומלץ לאפשר לו ראיון קבלה.
12. ביום 17.7.24 הוגש תסקיר משלים, בו הודיע שרות המבחן כי הנאשם התקבל ל"בית נועם" ונקבע לו מועד קליטה ליום 21.7.24. הומלץ להורות על שחרורו בתנאי המסגרת, הכוללים טיפול אינטנסיבי ויציאות ממוקדות בלבד, בהתאם להנחיות הצוות ובתיאום עם שירות המבחן. כמו כן, הומלץ להורות על הרחקה מהעיר רחובות בה מתגוררת המתלוננת. בית המשפט הדן בהליך המ"ת מצא לנכון להורות על הגשת תסקיר משלים, לבחינת הסיכון הכרוך בשחרור כאמור, וסיכויי הנאשם להצליח. בהמשך לכך, הודיע שרות המבחן ביום 24.7.24 כי הנאשם גילה הכרה ראשונית בבעיותיו, וכי גורמי הטיפול ב"בית נועם" התרשמו שיוכל להיתרם ולהיעזר, לפיכך הפרוגנוזה בינונית. כמו כן, נכתב כי אכן קיים סיכון במצבו, אך הטיפול עשוי להפחיתו, ולא נראה שלעת הזו קיים עיסוק אובססיבי, כך שתנאי המסגרת מותאמים למצבו. לפיכך, שב שירות המבחן על המלצתו לשחרור בתנאי "בית נועם".

13. בסופו של דבר, ביום 25.7.24 החליט בית המשפט הדין בהליך המ"ת, שלא להורות על שחרור הנאשם, מהטעם שלא התרשם שקיימת מוטיבציה אמיתית, ובנוסף ציין כי תנאי המסגרת מחייבים יציאות למטרות שונות, כך שאין המדובר במסגרת סגורה. נוכח חששה של המתלוננת, הוחלט להורות על מעצר עד תום ההליכים.
14. על ההחלטה הוגש ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 66359-07-24), אך הוא נדחה. נקבע כי אין בחלופה המוצעת כדי להלום במידה המתבקשת את צורך להגן על שלומה של המתלוננת. עם זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי בהמשך ההליך, ככל שהנאשם ייטול אחריות לעבירות והצדדים יגיעו להסכם, יהיה מקום לשקול בשנית את החלופה הטיפולית, וזאת גם בשים לב למצבו הרפואי של הנאשם. ערר הנאשם לבית המשפט העליון, נדחה ביום 18.8.24 (ברע"פ 38615-08-24), והוא נותר עצור.
15. בהמשך לאמור, ביום 12.9.24, בחר הנאשם להודות בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, והורשע. לאחר מכן, ביקש כי מותב זה ידון מעתה בענייני מעצרו, וביקש כי יינתן תסקיר מעצר נוסף, שיבחן שוב את התאמתו לתכנית הטיפולית ב"בית נועם".
16. ביום 10.10.24, הוגש תסקיר מעצר נוסף. נכתב כי מזה כעשר שנים הנאשם מאובחן עם מחלת כליות, טופל בדיאליזה במשך 4 שנים, ולאחר מכן עבר ניתוח השתלת כליה. מאז, הוא מצוי במעקב רפואי. נטל טיפול תרופתי ומוכר כנכה 100% לצמיתות. נכתב כי הנאשם קיים מערכת יחסים זוגית עם המתלוננת בתיק המוקדם על פני 6 שנים, ועם המתלוננת בתיק העיקרי על פני שנה. היחסים היו מלווים בפרידות חוזרות, דפוסי קנאה ושליטה. עוד תוארה התנהלותו הבעייתית של הנאשם כמפורט בתסקירים הקודמים, כשעולים קשיים בוויסות, צורך בשליטה, אובססיביות, ורכושנות. נכתב כי לעת הזו, הנאשם מסוגל לזהות את דפוסי האלימים, ומכיר באופן ראשוני בבעייתיות בהתנהלותו. הנאשם נטל אחריות לעבירות, ביטא חרטה, והתייחס לעצמו בביקורתיות. לאחר בדיקה חוזרת מול הוריו, הם שוב נמצאו מתאימים לשמש כחלופה מגבה עבורו, כיוון שהאחריות נהירה להם, ומדובר בבעלי עמדות נורמטיביות. בדיקה מול המתלוננות העלתה כי המתלוננת בתיק המוקדם תומכת בשחרור ל"בית נועם", ואף המתלוננת בתיק העיקרי אינה מתנגדת לכך, הגם שביקשה לאסור על הנאשם כל יצירת קשר עמה. נוכח המסוכנות והצורך הטיפולי, הומלץ לאפשר לנאשם ראיון קבלה ב"בית נועם". לאחר שניתנה הרשות, הודיע שירות המבחן כי התקיים ראיון, וכי הנאשם התקבל, ומועד קליטתו יחול ביום 10.11.24.
17. כעת יש להכריע בין עמדות הצדדים: התביעה מתנגדת לשחרור, ומפנה למסוכנות הנאשם, שגם כיום אינו מבטא הכרה שלמה בדפוסין האלימים. נטען כי השחרור אינו מאיין את המסוכנות העולה מעובדות שני כתבי האישום, היות שמדובר במסגרת שאינה מהווה חלופת מעצר, ואף מתקיימות יציאות למטרות שונות, באופן היוצר סיכון להישנות העבירות. נוכח העובדה שבעבר הנאשם שב וביצע עבירות בהיותו משוחרר בתנאים, נטען כי הסיכון להישנות התנהלותו זו, מחייב להותירו במעצר.

מנגד, ב"כ הנאשם טוען כי כיום לא קיים סיכון ממשי כלפי המתלוננות, מה גם שמדובר בחלופה מרוחקת, בעיר אשקלון, המגובה על ידי הורי הנאשם המתגוררים שם אף הם. לחיזוק התאמת החלופה, נטען כי ניתן להגביל את תנועת הנאשם כך שכלל לא יגיע לאזור העיר בה מתגוררות המתלוננות. בנוסף, נטען כי הנאשם חולני ועייף ממצבו, ובאה העת לאפשר לו סוף כל סוף את הטיפול שכה נחוץ לו לדעת כל הגורמים. נטען כי לעת הזו, השתנתה נקודת האיזון, שכן הנאשם נטל אחריות לעבירות, וזהו השלב המתאים לשקול בחיוב את השחרור לצרכי שיקום, על פי ההלכה הפסוקה. ועוד נטען כי המתלוננות עצמן אינן מביעות התנגדות.

הכרעה

18. קודם לכל, יש להבהיר כי מצויים אנו בשלב הנכון בו ראוי לשקול שחרורו של הנאשם על פי ההלכה הפסוקה, שכן הוא הורשע בכל כתבי האישום המנוהלים נגדו, ועומד לפני גזירת הדין (בש"פ 1981/11 סויה נ' מד"י (21.3.11); בש"פ 8761/22 אבו סארה נ' מד"י (5.1.23); בש"פ 5752/16 וורקו נ' מד"י (4.8.16); בש"פ 3717/12 אזולאי נ' מד"י (15.5.12)).

לא אחת נקבע כי הכלל לפיו נכון יהיה לבחון את שאלת השחרור בשלב הטיעונים לעונש ולא בשלב המקדמי של ההליכים, נכון לא רק בנוגע לטיפול גמילה מהתמכרויות, כי אם גם בעניין של עבירות אלימות במשפחה, ובעניין זה, נאמר בבש"פ 1485/18 פלוני נ' מד"י (8.3.18):

טענתו השניה של המבקש הינה, כזכור, כי אין להחיל הלכה זו (הלכת סויה ר.ג.) על עבירות אלימות במשפחה. לכך אין בידי להסכים. עבירות אלימות במשפחה פוגעות בתא הקרוב והאינטימי ביותר של האדם, שאמור לספק לו ביטחון וקירבה. לא אחת קורבנות עבירות אלימות במשפחה אינם מודעים לסכנה הנשקפת להם, ולעיתים קרובות נוטים להאשים את עצמם באירועים האלימים. ברור על כן כי קיימת חשיבות רבה לשימוש בכלים טיפוליים, לצד ענישה ראויה, בעבירות אלו. לא בכדי הסמיך המחוקק את בתי המשפט להטיל צו טיפול בקהילה על נאשם שהורשע, או נאשם שנקבע שעבר את העבירה ללא הרשעה... עם זאת, אני סבור כי אף בעבירות אלימות במשפחה נכון להחיל את הכלל, לפיו עיתויים הראוי של הליכי הטיפול והשיקום הוא, על-פי רוב, בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, וכי שליחת המבקש להליך טיפולי טרם שהסתיים ההליך הפלילי בעניינו תהא חריג לכלל. התנאים שנקבעו בהלכת סויה לקיומו של חריג זה, שנועדו להבטיח את כנות רצון הנאשם להשתקם ואת הצלחת הטיפול, לצד מתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו, יפים גם לענייננו. עם זאת, יש לבחון האם נסיבותיו של הנאשם דנן מתאימות לשחרור ל"בית נועם", לגופן.

19. על התייחסותו החיובית והתומכת של בית המשפט ל"בית נועם" כמוסד טיפולי ייחודי, איכותי ואינטנסיבי, ניתן ללמוד מהחלטות שיפוטיות רבות. אמנם, במקרים אחדים בהם נמצא כי מצד הנאשם קיימת מסוכנות ברף גבוה ביותר, נדחו המלצות שרות המבחן להורות על שחרור בחלופה טיפולית זו, מהטעם שמדובר במסגרת שאינה סגורה לחלוטין, ולעיתים מתקיימות יציאות לפעילות מסוגים שונים (למשל: בש"פ 8681/20 פלוני נ' מד"י (16.12.20); בש"פ 7848/10 פלוני נ' מד"י (2.11.10)). בש"פ 1987/22 זהבי נ' מד"י (22.3.22). ואולם, במקרים לא מועטים, נטתה הכף אל עבר השחרור ל"בית נועם", וזאת גם כשמדובר היה במי שהואשמו בעבירות אלימות חמורות, ולא פנו מעולם לאפיק הטיפול (למשל: בש"פ 655/10 דוידוב נ' מד"י (31.1.10); בש"פ 8141/19 נגאוקר נ' מד"י (12.12.19)).

20. בבש"פ 1878/23 אברהם נ' מד"י (20.3.23), קיבל כב' השופט גרוסקופף את עררו של הנאשם על ההחלטה להותירו במעצר חרף קבלתו ל"בית נועם", והורה על שחרורו. חשוב לציין כי באותו עניין עלתה שאלת השחרור בשלב המקדמי, טרם הרשעת הנאשם, כך שניתן ללמוד ממנו לעניינו (שבו מצויים אנו לאחר נטילת האחריות וההרשעה), מדין קל וחומר. היות שנסיבות המקרה שאפפו את הדיון היו דומות ביותר לעניין שלפניי, ומצבור העבירות אף היה חמור יותר, אביא את דברי כב' השופט כלשונם:

אין חולק כי כתב האישום שהוגש בעניינו של המבקש הוא חמור, וכי הוא מלמד על מסוכנות כלפי המתלוננת. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש נהג באלימות כלפי בת זוגו במספר רב של מקרים לאורך תקופה של כ-8 שנים. אולם, עובדה זו כשלעצמה אינה מאיינת את הפוטנציאל של ההליך השיקומי. בית משפט זה קבע כי ניתן וראוי לנצל את שלב המעצר לצורך קידום הליכי שיקום, וזאת גם כשמדובר בעבירות חמורות ובעבריינים בעלי עבר פלילי מכביד. ניצול תקופת המעצר לצורך הליך שיקומי ראוי ורצוי לא רק מבחינת הנאשם, המבקש לצאת ממעגל העבריינות ולזכות בהקלה בעונש, אלא גם מבחינת האינטרס הציבורי, אשר בראש מעיניו החזרת עבריינים למוטב ושילובם בחברה הנורמטיבית, ומבחינת בני משפחתו וחוג מכריו, המעוניינים בקשר תקין ונורמטיבי עימו ...

לאור זאת, התווה בית משפט זה מספר שיקולים שיש לבחון לעניין זה, ובכללם: האם העצור החל הליכי שיקום עובר למעצרו, או למצער הביע רצון להתחיל בטיפול עובר לבקשת המעצר; האם קיימת הסתברות גבוהה כי הליך השיקום יצליח; האם יש בהליך השיקום כדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו; וכן נכונותו של מוסד מתאים לקלוט את העצור. ויובהר, למעט הדרישה כי ימצא מוסד שיקומי מתאים המוכן לקלוט את העצור, אין מדובר במערכת תנאים מצטברים קשיחה, אלא במכלול שיקולים אותם יש להביא בחשבון בכל מקרה ומקרה, ולבחון לאורם את היתרונות והחסרונות שבהפניית נאשם לחלופה שיקומית בשלב המעצר ... כפי שיפורט להלן, אני סבור כי המקרה דנן נכנס בגדרם של השיקולים האמורים.

ראשית, שני התסקירים שנערכו בעניינו של המבקש מלמדים על נכונותו לקחת חלק בהליך השיקומי, וכן על אפשרות ממשית להצלחתו. זאת, במיוחד נוכח העובדה שהמבקש הכיר במעשיו הפוגעניים ובצורך להשתלב בטיפול המיועד לגברים אלימים, וכן נמנע מיצירת קשר עם המתלוננת. שנית, ניתן ללמוד מהתסקירים כי עיקר הסכנה אשר נשקפת מן המבקש מתעוררת אגב יחסיו עם המתלוננת, וכי כלפי גורמים אחרים רמת המסוכנות שלו אינה גבוהה. לצד זאת, אני סבור שיש בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט השלום, בתוספת התנאים שיפורטו להלן, כדי להקהות את רמת מסוכנותו של המבקש. לעניין זה נתתי דעתי גם לעמדת המתלוננת, כפי שנבחנה על ידי שירות המבחן, התומכת בבקשה, בשל העניין שיש לה ולבנם המשותף בהמשך הקשר עימו. שלישית, המבקש מעולם לא לקח חלק בהליך שיקומי, וכעת הוא הביע נכונות, לראשונה בחייו, לקחת אחריות על מעשיו ולקבל טיפול. לדידי, במצבים מעין אלו ראוי לתת אמון בפוטנציאל הטמון בהליכי השיקום, ולהעניק למבקש הזדמנות להוכיח כי בכוחו לתקן את דרכיו (בש"פ 2867/19 אוזן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.4.2019); בש"פ 8141/19 נגאוקר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.12.2019); עניין אבו סארה, בפסקה 15). על רקע האמור, אני סבור שלמרות שבית נועם אינו יכול לשמש כחלופת מעצר הרמטית, התועלת שבשליחתו של המבקש להליך השיקומי עולה על זו שבהחזקתו במעצר.

אני מוצאת כי דברים אלה יפים לענייננו ככפפה ליד.

21. ועוד אפנה לשם הדוגמא, למקרים הבאים, אשר נדונו במחוז מרכז, ובהם הורה בית המשפט על שחרור לטיפול ב"בית נועם", עוד בשלב המקדמי של הליך המ"ת, ולמרות שרף האלימות היה חמור פי כמה מן המקרה שלפניי. זאת, הן בשל ריבוי עבירות אלימות חמורות והן בשל קיומו של עבר פלילי מכביד: במ"ת 40771-05-19 מד"י נ' מודסגווישבילי (לא פורסם) הורתה כב' השופטת אורן על שחרורו של הנאשם ל"בית נועם", טרם הרשעה. זאת, כשיוחסו לו 7 אישומים בעבירות אלימות, לרבות הפרות צווים ואיומים כלפי בת זוגו. הנאשם היה בעל עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות כלפי בני משפחתו. במ"ת 24933-09-20 מד"י נ' דולינגר (לא פורסם) הורתה כב' השופטת אורן על שחרורו של הנאשם ל"בית נועם" טרם הרשעה. זאת, כשיוחסו לו 8 אישומים בעבירות אלימות כלפי בת זוגו, אישומים, אישומים בסכין וגרימת נזק. במ"ת 7735-03-14 מד"י נ' שרעבי (לא פורסם) הורה כב' הנשיא מזרחי על שחרורו של הנאשם ל"בית נועם", טרם הרשעה. המדובר היה במי שהאשם בעבירות אלימות חמורות כלפי בת זוגו, ואף נשא עבר פלילי מכביד בעבירות זהות.

22. יישומם של הכללים שקבע בית המשפט העליון על המקרה שלפניי, מוביל למסקנה שניתן להורות על שחרורו של הנאשם, מהטעמים הבאים:

א. הנאשם נטל אחריות לעבירות, והורשע. עולה כי הוא צירף את שני התיקים היחידים התלויים נגדו, ובכך הראה כי רצונו הכן הוא לסיים את מכלול ענייניו ולפנות לדרך שיקומית. בנוסף, הנאשם סיים את ריצוי העונש שהוטל עליון בתיק הסמים, במלואו, כשחלקו בוצע בעבודות שירות וחלקו בוצע מאחורי סורג ובריח (לאחר ההפקעה המנהלית בעקבות מעצרו).

ב. הנאשם ביצע את העבירות לרקע דפוסיו האלימים, ועולה כי הוא זקוק מאד לטיפול אינטנסיבי לשם רכישת כלים להתמודדות זוגית, שכן לא עבר מעולם תהליך טיפולי.

ג. הנאשם עצור מזה תקופה משמעותית של 5 חודשים, וניכר כי חל שינוי ביכולת ההקשבה שלו, ורצונו העקבי בטיפול, לראשונה בחייו.

ד. אכן, במסגרת הליך המ"ת וכן במסגרת הערר בבית המשפט המחוזי נדחתה בקשת הנאשם לשחרור לגמילה, אך מאז חל שינוי ממשי בנסיבות, הן בשל חלוף הזמן, והן מאחר שבחר להודות בעבירות בשני התיקים, והורשע. בהקשר זה, חשוב להזכיר כי בית המשפט המחוזי הנכבד קבע במפורש שניתן יהיה לשקול את שחרורו בחלופה טיפולית, לאחר שייטול אחריות למעשים המיוחסים לו, כך שניתן לקבוע כי לעת הזו השתנתה נקודת האיזון ויש לשקול שחרורו מחדש.

ה. אינני מתעלמת מהערכת המסוכנות הגבוהה המופיעה בתסקירים. עם זאת, גם כאן, כמו בעניין אברהם, המדובר במסוכנות כלפי המתלוננות ולא כלפי אנשים אחרים. בנוסף, יש לזכור כי על פי כתבי האישום, הנאשם איים באופן מילולי, ולא יוחסו לו עבירות אלימות פיזית כלפי גופן של המתלוננות.

ו. קצין המבחן מתרשם כי בעת האחרונה, הנאשם עסוק בשאיפתו להשתלב בטיפול. כפי שהראיתי קודם, בהתקיים נכונות לטיפול הורה בית המשפט העליון על שחרור ל"בית נועם", גם במקרים חמורים מזה.

- ז. אמנם, הנאשם לא החל בתהליך גמילה ערב מעצרו, ואף גילה בעבר התנגדות לטיפול. ואולם, בחודשים האחרונים הוא שינה עמדתו, ומגלה הבנה לצורך הטיפול הדחוף. לאור השינוי שחל בו, אף שירות המבחן אשר שלל בעבר את התאמתו לטיפול, שינה עמדתו. במהלך החודשים האחרונים, באופן עקבי מצוין שירות המבחן כי הנאשם זקוק לטיפול ואף נמצא כמי שיכול להיתרם ולהסתייע בטיפול.
- ח. הנאשם התקבל ל"בית נועם" שהוא המסגרת המיטבית המוכרת לטיפול באלימות זוגית. הגם שאין המדובר במסגרת סגורה המהווה חלופת מעצר, ראינו כי לא פעם מורה בית המשפט על שחרורם של עצורים למסגרת זו. בנוסף, עולה מן התסקירים כי היציאות מן המקום נעשות על פי הנחיות ברורות וממוקדות, ואין המדובר במסגרת המאפשרת חופשיות רבה.
- ט. "בית נועם" מצוי בעיר אשקלון, ומרוחק באופן משמעותי ממקום מגורי המתלוננות. בכל מקרה, את המסוכנות ניתן לאיין על ידי הטלת איסור יציאה מן העיר אשקלון.
- י. שירות המבחן מתרשם כי לעת הזו הנאשם אינו עסוק בתכנים אובססיביים כלפי מי מהמתלוננות, כך שרמת המסוכנות אינה כזו השוללת אפשרות לשחרור.
- יא. על פי התסקיר הורי הנאשם המתגוררים בעיר אשקלון נמצאו מתאימים לשמש כחלופה מגבה עבורו, למקרה בו יעזוב את המסגרת.
- יב. המתלוננות אינן מתנגדות לשחרור ולהיפך: אחת מהן הביעה תמיכתה ואילו השנייה ביקשה רק לאסור יצירת קשר עמה.
- יג. הנאשם סובל ממחלת כליות כרונית, והוא מושגל כליה. יש להניח כי במצבו הוא חווה קושי רב בתנאי מעצר כה ממושכים.
23. לאור כל הנימוקים הללו, אני מוצאת כי המקרה מתאים לשחרור בהתאם להמלצת התסקיר. סוף דבר:
24. אני מורה כי הנאשם ישוחרר בערובה ובתנאים מגבילים עד תום ההליכים, כדלהלן:
- א. ביום 10.11.24 ישוחרר הנאשם ממעצר ויובא על ידי שב"ס עד השעה 12:00 למרכז "בית נועם" באשקלון, על מנת שייקלט שם באותו היום.
- ב. הנאשם ישהה במרכז בהתאם לתנאי המקום, ולא ייצא משם אלא על-פי כללי המסגרת. ככל שיתקיימו יציאות במסגרת התכנית, לא ייצא הנאשם מגבולות העיר אשקלון. הפרת תנאי המקום תיחשב כהפרה של תנאי השחרור ותביא למעצרו עד לתום ההליכים.
- ג. ככל שיצא הנאשם לחופשות, יהא עליו לשהות במעצר בית מלא בבית הוריו: בן עמי דוד ת.ז. ***** טל ***** ובן עמי מרים ת.ז. ***** טל. ***** , בכתובת נחלה 32 אשקלון בפיקוחם לסירוגין.
- ד. ככל שיורחק מהמרכז מכל סיבה שהיא, ישהה הנאשם במעצר בית מלא בפיקוח מי מהעריבים בכתובת הנ"ל. על העריבים לדווח מיידית למשטרה, לשירות המבחן ולבית המשפט.
- ה. הנאשם יהיה נתון בפיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך שישה חודשים.
- ו. הנאשם לא ייצור קשר עם מי מהמתלוננות בשני התיקים באופן ישיר או עקיף, או באמצעים אלקטרוניים. הפרה של תנאי זה תביא למעצר.
- ז. הנאשם יתייצב לכל דיון אליו יוזמן.
25. להבטחת תנאי השחרור ינתנו הערובות הבאות:
- א. הפקדת סך 3,000 ₪ וזאת עד יום 7.11.24 בשעה 12:00.
- ב. ערבות עצמית על סך 10,000 ₪.
- ג. ערבות צד ג' על סך 5,000 ₪, שתינתן על ידי כל אחד מהעריבים.
26. אם לא יעמוד הנאשם בתנאים יישאר במעצר עד תום ההליכים.
- זכות ערעור כדין.
- ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.